

staa i det samme Forbund, sige, at det, som det ærede Medlem Hr. Sundbo vil se af Arbejderforsikrings-Raadets Betænkning, er et Spørgsmaal, som der har været Genstand for nøje Overvejelse. Naar Arbejderforsikrings-Raadet ikke har ment det tilraadeligt at stille Forslag, der imødekom bl. a. Esbjerg-Fiskernes Ønske paa dette Punkt, og naar jeg heller ikke ved Udarbejdelsen af det foreliggende Lovforslag har turdet gaa saa vidt, er Grunden den, at det, der vilde blive tilbage af Tonnage i Sejlskibsrederiafdelingen, vil være alt for lidt til at bære denne Forsikring; den Risiko, et saadant gensidigt Selskab vil komme til at bære, vil staa i et urimeligt Forhold til Bæreevnen. Hvis vi derfor ikke skal gaa den Vej, som er foreslaaet her i Lovforslaget, og som ogsaa er Udtryk for, hvad Arbejderforsikrings-Raadet har ment var tilraadeligt, ja, saa maa vi slaa al anden Skibsfart sammen i eet Forbund, idet Fiskeriet saa udskilles og kommer til at udgøre et Forbund for sig. Om det er muligt, hvilke Vanskeligheder det kan støde paa, kan jeg i Øjeblikket ikke sige, men det er et Punkt, som naturligvis maa undersøges i Udvalget, saafremt man vil naa til en Ordning i den Retning, hvori det ærede Medlem Hr. Sundbo har udtalt sig.

Det ærede Medlem ønskede, at Staten skal yde Halvdelen af Erstatningen i paa-kommende Tilfælde, det vil altsaa sige, at det ærede Medlem ønsker at vende tilbage til den Ordning, som man havde for den mindre Skibsfart og Fiskeriet fra Oprettelsen af Ulykkesforsikringen for disse Erhverv og lige indtil 1916, og jeg kan meget vel forstaa dette. Jeg har ogsaa, da jeg fremsatte Lovforslaget, været inde paa en Omtale af dette Spørgsmaal, thi jeg erkender, at den mindre Skibsfart er meget vanskeligt stillet, og at den Byrde, som Forsikringen fører med sig for dette Erhverv, er tung at bære. Paa den anden Side vil en saadan Ordning paa dette Omraade betyde en Begunstigelse i ganske væsentlig Grad af Arbejdsgivere indenfor et bestemt Erhverv i Sammenligning med, hvad der ydes Arbejdsgivere indenfor alle andre Erhverv, en Begunstigelse, som jeg ikke finder sagligt begrundet og rimelig, og som jeg ogsaa frygter vil kunne medføre lignende Krav fra andre vanskeligt stillede Erhverv, saaledes at man derigennem i meget betydelig Grad vil øge den Byrde, som Ulykkesforsikringen paalægger Statskassen, og som hidtil heldigvis har været ret minimal. Det er jo altid udmærket, synes jeg, naar man kan komme igennem paa et saa betydnings-

fuldt socialt Omraade som det, der her beskæftiger os, uden at tynge det offentlige Finanser i Knæ derved. Det ærede Medlem vil i Bemærkningerne til Lovforslaget og i Betænkningen fra Arbejderforsikrings-Raadet finde en Redegørelse for, hvilken øget Udgift den ønskede Ordning vilde have medført for Statskassen, og det er de Motiver, jeg her har nævnt, der har afholdt mig fra allerede i Lovforslaget at imødekomme de Ønsker, det ærede Medlem har fremført.

Jeg haaber, at det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har forstaaet mig saaledes, at jeg ingenlunde har taget Afstand fra Overvejelse af Muligheden for at indføre Forsikring for Bedriftssygdommes Virkninger i Loven; det Spørgsmaal er jeg rede til at overveje med det ærede Medlem i Udvalget; og jeg takker det ærede Medlem for, at han erkender, at vi paa dette Omraade ikke tilnærmelsesvis nu i samme Grad staar paa bar Bund, som Tilfældet var i 1916.

Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen sagde, at for ham var det Hovedsagen, at Staten kom til at overtage al lovpilgtig Forsikring, og det er noget, vi ved, det er jo et Programpunkt for det Parti, hvis Ordfører det ærede Medlem er, og jeg glædede mig kun over, at det ærede Medlem i sin indgaaende Omtale i Dag af Lovforslaget ikke kom dybere ind paa dette Spørgsmaal. Jeg saa deri en Erkendelse fra det ærede Medlems Side af, at det i det hele taget ikke tjener nogen praktisk Interesse at rejse hele dette Spørgsmaal paa nærværende Tidspunkt, fordi en Overgang fra den Form for Risicis Afgivelse, som vi har haft lige fra 1897 til Dato, til en Statsforsikring i hvert Fald ikke lader sig gennemføre indenfor en nærmere Fremtid.

Det ærede Medlem undrede sig over, at jeg ikke i højere Grad havde fæstet mig ved hans Betragtninger langt tilbage i Tiden, da Aarslønnen var sat til 800 Kr., men at jeg i mine Udtalelser angaaende denne Sag havde indskrænket mig til at se udelukkende paa Tiden fra 1916 til nu. Ja, det har været mig ganske naturligt at indskrænke mig dertil, fordi det først er i 1916, vi faar en samlet, alt omfattende Ulykkesforsikringslovgivning. Tidligere havde vi en stykkevis Lovgivning med højst forskellige Bestemmelser for de forskellige Erhvervsomraader i de forskellige Love. Først i 1916 sker der en Kodifikation, en Samling af det hele i en fælles Lovgivning, og derfor er det naturligt at sammenligne de Ydelser og de Lønninger, der er Tale om nu, med de Ydelser og Lønninger, som man fandt rimeligt at lægge til